

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 13. marts 2025

Sag 66/2024

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Eddie Omar Rosenberg Khawaja, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Aalborg den 3. august 2023 (9-5268/2023) og af Vestre Landsrets 2. afdeling den 13. marts 2024 (V.L. S-1616-23).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Hanne Schmidt, Lars Apostoli, Rikke Foersom og Peter Mørk Thomsen.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om frifindelse for udvisning og stadfæstelse af straffen.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om skærpelse af straffen og af indrejseforbuddets varighed, således at T udvises med indrejseforbud for bestandig.

Anbringender

T har anført navnlig, at medgerningsmanden, som blev idømt 4 års fængsel, havde den centrale rolle i narkotikakriminaliteten. Under hensyn til, at han selv kun har spillet en mindre aktiv rolle i narkotikakriminaliteten, er der ikke grundlag for at skærpe den straf på fængsel i 3 år og 6 måneder, som byret og landsret har fastsat.

Udvisning af ham vil med sikkerhed være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis på udvisningsområdet, at i tilfælde hvor den dømte har tilbragt det meste af sin barndom, ungdom og næsten alle sine formative år i opholdslandet, kan udvisning alene ske, hvis der er meget tungtvejende grunde. Sådanne grunde foreligger ikke.

Han har – som også anført af landsretten – en særdeles stærk tilknytning til Danmark, som han kom til som 5-årig. Hans tilknytning til Kosovo er derimod meget begrænset, idet han som nævnt forlod landet som barn.

Ifølge landsrettens bevisvurdering spillede han en mindre aktiv rolle i narkotikakriminaliteten. Han er velintegreret i Danmark, og han er ikke tidligere straffet af betydning for sagen. Der er derfor ikke konkret anledning til at frygte, at han vil begå ny alvorlig kriminalitet. Han er desuden ikke tidligere advaret om risikoen for udvisning, hvilket efter Menneskerettighedsdomstolens praksis i en situation som den foreliggende er afgørende for, om udvisning er forenelig med Menneskerettighedskonventionens artikel 8.

Udvisning af ham med et tidsbestemt indrejseforbud vil også med sikkerhed være i strid med artikel 8. Han har ingen realistiske muligheder for efter udløb af et indrejseforbud at opnå ophold i Danmark på ny, og en sådan udvisning vil derfor have virkning som en udvisning for bestandig.

Han kan derfor alene meddeles en advarsel om udvisning.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at den idømte straf på fængsel i 3 år og 6 måneder ikke i tilstrækkelig grad afspejler grovheden og karakteren af den kriminalitet, som T har begået. Håndtering af ca. 1 kg kokain med henblik på videreoverdragelse straffes ifølge Højesterets praksis med fængsel i ca. 5 år. På baggrund af denne praksis og efter en konkret vurdering af den begåede kriminalitet bør straffen forhøjes til 5 års fængsel.

Afgørelsen af, om T skal udvises, beror på en proportionalitetsvurdering, hvor der overordnet skal lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet samt hans tilknytning til henholdsvis Danmark og Kosovo. Efter en samlet vurdering heraf vil udvisning af ham ikke med sikkerhed være i strid med Menneskerettighedskonventionens artikel 8.

T udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden, og der er en væsentlig risiko for, at han vil begå ny alvorlig kriminalitet i Danmark. Han har stillet sin bopæl og bil til rådighed for medgerningsmanden, og i hans lejlighed var der digitalvægte, pølsemandsposer, regnskabsbøger, en pengetæller og kontanter fra salg af kokain. Han forsøgte endvidere at skjule ca. 718 gram kokain for politiet. T har således medvirket til narkotikakriminalitet, som efter Menneskerettighedsdomstolens praksis anses som en af de alvorligste kriminalitetsformer på grund af den ødelæggende effekt på samfundet. Under hensyn til kriminalitetens karakter og alvor skal det ikke tillægges afgørende betydning, at han – bortset fra bødeforhold – ikke tidligere er straffet eller advaret om risikoen for udvisning.

T har en stærk tilknytning til Danmark og en begrænset tilknytning til Kosovo. Han er dog ikke uden forudsætninger for at kunne begå sig i Kosovo. Han har været i Kosovo 5-6 gange, senest i 2022 hvor han var på ferie i landet i en måned. Han har med 1-2 års mellemrum været i kontakt med sine tre onkler og to tanter, som bor i Kosovo. Han taler desuden godt albansk og kan skrive korte sætninger på albansk, ligesom han gennem sin herboende familie må have fået et vist kendskab til landets skik og kultur.

Som følge af bl.a. alvoren af den begåede kriminalitet sammenholdt med, at T hverken har ægtefælle, samlever eller børn i Danmark, og at han har en vis tilknytning til Kosovo, bør indrejseforbuddet gælde for bestandig.

Hvis indrejseforbuddet gøres tidsbegrænset, er der hverken generelt eller i denne sag, der ikke omhandler en statsborger fra et land i visumgruppe 5, grundlag for at tillægge muligheden for senere genindrejse særskilt betydning. T vil efter udløbet af indrejseforbuddet have mulighed for at indrejse i Danmark for f.eks. at besøge sine forældre.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstilling

T, der er statsborger i Kosovo, er dømt for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., jf. til dels stk. 2, ved at have medvirket til salg af ca. 217 gram kokain og besiddelse af ca. 748 gram kokain med henblik på videreoverdragelse. Han er endvidere dømt for hvidvask af 45.000 kr. efter straffelovens § 290 a, stk. 1. Han blev i landsretten straffet med fængsel i 3 år og 6 måneder og udvist af Danmark med indrejseforbud i 12 år.

For Højesteret angår sagen strafudmålingen, og om der skal ske udvisning.

Strafudmålingen

Det følger af Højesterets praksis, at udgangspunktet for straffastsættelsen i sager om narkotikakriminalitet, der angår omkring 1 kg kokain, er fængsel i 5 år.

Efter en samlet vurdering af de omstændigheder, som landsretten har lagt til grund, herunder at T har spillet en mindre aktiv rolle, finder Højesteret, at straffen skal fastsættes til fængsel i 4 år.

Udvisning

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 1 og 4, at T skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet er, om udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om ret til respekt for privatliv og familieliv.

T, der er 31 år, indrejste i Danmark som 5-årig og har boet her siden. Han er ikke gift eller samlevende, og han har ingen børn. Udvisning vil indebære et indgreb i hans ret til privatliv, jf. Menneskerettighedskonventionens artikel 8, stk. 1, og kan derfor kun ske, hvis betingelserne i bestemmelsens stk. 2 er opfyldt. Udvisning har hjemmel i udlændingeloven og har til formål at forebygge uro eller forbrydelse, og det afgørende er, om udvisning må anses for nødvendig af hensyn til disse formål. Dette beror på en proportionalitetsvurdering.

De kriterier, der skal indgå i vurderingen, fremgår bl.a. af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig), præmis 68. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. dommens præmis 70. I et tilfælde som det foreliggende, hvor der er tale om en udlænding, som ikke har etableret egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet, varigheden af udlændingens ophold i værtslandet, tiden efter den begåede kriminalitet og udlændingens adfærd i denne periode samt fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd til værtslandet og modtagerlandet, jf. dommens præmis 71. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en

fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her, jf. dommens præmis 75.

Det følger endvidere af praksis fra Menneskerettighedsdomstolen, at det som led i proportionalitetsvurderingen må indgå, hvilken varighed et eventuelt indrejseforbud har, herunder om det er for bestandig eller tidsbegrænset, og om den pågældende er advaret om, at fortsat kriminalitet kan medføre udvisning, jf. bl.a. Menneskerettighedsdomstolens dom af 14. september 2021 i sag 41643/19 (Abdi mod Danmark), domme af 5. september 2023 i sag 31434/21 (Sharifi mod Danmark) og sag 44810/20 (Noorzae mod Danmark) samt dom af 9. april 2024 i sag 2116/21 (Nguyen mod Danmark).

Om proportionalitetsvurderingen i den foreliggende sag bemærker Højesteret herefter:

T er straffet for alvorlig narkotikakriminalitet ved at have medvirket til salg af 217 gram kokain og til besiddelse af yderligere 748 gram kokain med henblik på videreoverdragelse. Han er desuden straffet for hvidvask af 45.000 kr.

Højesteret finder under hensyn til navnlig karakteren og omfanget af den begåede narkotikakriminalitet mv., som straffes med fængsel i 4 år, at T må anses for at udgøre en alvorlig trussel mod den offentlige orden. Det kan ikke føre til en anden vurdering, at han har spillet en mindre aktiv rolle i narkotikakriminaliteten.

T er som nævnt 31 år og har boet i Danmark, siden han var 5 år. Han er ikke gift eller samlevende og har ingen børn, men han har en kæreste. Hans forældre og søskende bor i Danmark. Han har i Danmark afsluttet 10. klasse og har gået et år på handelsskole. Han har op til sin anholdelse været i beskæftigelse i omkring to år som vikar, og han har tidligere i en længere periode haft beskæftigelse i et pizzeria og som freelancetolk. Han taler albansk, men har svært ved at skrive albansk. Han har sporadisk kontakt med onkler og tanter, der bor i Kosovo. Han har været på ferie i Kosovo hvert andet eller tredje år, herunder i ca. en måned i 2022.

På den baggrund lægger Højesteret til grund, at Ts tilknytning til Danmark er langt stærkere end hans tilknytning til Kosovo. Han har dog ud over statsborgerskabet en vis tilknytning til Kosovo og vil ikke være uden forudsætninger for at begå sig der, hvis han udvises.

Efter karakteren og omfanget af den kriminalitet, som T har begået, finder Højesteret, at der uanset hans stærke tilknytning til Danmark og hans begrænsede tilknytning til Kosovo foreligger meget tungtvejende grunde til at udvise ham.

Spørgsmålet er herefter, hvilken varighed udvisningen skal have.

Som anført ovenfor fremgår det af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at varigheden af et indrejseforbud har betydning ved vurderingen af, om udvisning vil udgøre et uproportionalt indgreb. Særligt under hensyn til, at T ikke tidligere er straffet af betydning for udvisningsspørgsmålet og derfor heller ikke tidligere er advaret om risikoen for udvisning, finder Højesteret, at indrejseforbuddets varighed passende kan fastsættes til 6 år.

Konklusion

Højesteret ændrer landsrettens dom, således at straffen forhøjes til fængsel i 4 år, og indrejseforbuddets varighed nedsættes til 6 år.

Thi kendes for ret:

T straffes med fængsel i 4 år.

T udvises af Danmark med indrejseforbud i 6 år, der regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.